Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Holevițcaia)
Dosarul nr. 3a-237/25 (2-23025434-02-3a-31012025)

D E C I Z I E

21 mai 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Preşedintele completului, judecătorul	Mîra Ghenadie
Judecătorii	Cașcaval Andrei și Sîrbu Victoria
Grefier	Negrei Corina

examinând în ședință închisă, apelul declarat de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A TĂ :

Pretențiile reclamantului:

La 17 februarie 2023 ***** s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General pentru Migrațiune, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că, reclamanta cetățean al statului Liban, de o perioadă îndelungată împreună cu familia este stabilită în Republica Moldova. În acest sens, ultimei i-au fost eliberate permise de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei, cu cetățean străin. Astfel, la data de 10.10.2022, perioada pentru care i s-a eliberat permisul de ședere a expirat. În acest sens, reclamanta în luna septembrie 2022 a depus actele în vederea prelungirii termenului de ședere.

Afirmă că, prin decizia din 13 octombrie 2022 cu nr.6977, cu care a făcut cunoștință la data de 21.12.2022, Biroul Migrație și Azil a refuzat dreptul de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei. Drept temei pentru refuz s-au invocat

prevederile art.38 alin.(1), 38 alin.(3) lit.a) și 43 din Legea privind regimul străinilor.

Nefiind de acord cu acest act defavorabil, la data de 05.01.2023 a fost înregistrată cererea prealabilă prin care s-a solicitat, anularea deciziei și acordarea dreptului de ședere provizorie și suspendarea actului defavorabil.

La data de 01 februarie 2023, avocatul reclamantei comunică că a recepționat răspunsul la cererea prealabilă de la Ministerul Afacerilor Interne, ca organ ierarhic superior, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

Face referire la concepția Codului administrativ de a institui mecanisme și instituții juridice care ar proteja orice persoană de activitatea administrativă ilegală și abuzivă a autorităților publice, în particular art. 3 și art. 206 alin. (1) lit. b) Codul administrativ.

Așadar, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Procedura administrativă se realizează în scris, dacă caracterul urgent al măsurii nu cere o realizare verbală a procedurii administrative. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică, în sensul art.17, sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Temei pentru refuz se invocă prevederile art.art.31, 32, alin.2, 43 din Legea privind regimul străinilor, care sunt norme generale care prevăd modul de depunere a actelor și temeiurile de abținere/prelungire a dreptului de ședere.

Care temei a stat la baza refuzului de a acorda drept de ședere nu este clar.

Astfel, reține că, în conformitate cu prevederile art.32 din Legea nr.200 din 16.07.2020, privind regimul străinilor „Străinul poate solicita autorității competente pentru străini acordarea dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova în baza unei vize de lungă ședere în scopul pentru care a fost eliberată, cu excepția cazurilor prevăzute la art.361, 421, 422 și capitolul IV1. (2) Dreptul de ședere provizorie poate fi acordat: a) pentru imigrare la muncă; c) pentru reîntregirea familiei.

Mai indică reclamanta că în sensul art. 118 Codul administrativ, motivarea unui act administrativ reprezintă unul din elementele esențiale ale fondului acestuia, motivarea implicând atât motivarea în fapt, cat și motivarea în drept. Aceste cerințe sunt cu atât mai relevante în condițiile în care decizia contestată vizează refuzul dreptului de ședere provizorie al petiționarului, respectiv limitarea dreptului de libere circulate, ce urmează să întrunească cumulativ condițiile regulii triplului test la justificarea interferenței în drept, instituit de Curtea Europeana a Drepturilor Omului (cauzele Kommersant Moldovy c. Moldovei, cererea nr. 41827/02, W. v. UK nr.9749/82 din 08.07.1987 §59, Olsson v.Sweden nr.10465/83 din 24.03.1988, §59, Gnahore v. France 19.09.2000, §50, Sporrong c. Suediei no.7151/75; 7152/75 25.09.1982 § 26; Lithgow v. UK, no. 9006/80; 9262/81;

9263/81; 9265/81; 9266/81; 9313/81; 9405/81 din 08 iulie 1986 § 120, etc.). Elementele constitutive ale regulii triplului test, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, constau în condiția ca limitarea să fie prevăzuta de lege, să urmărească un scop legitim și sa fie necesară într-o societate democratică, autoritarilor revenindu-le sarcina asigurării unui just echilibru intre interesul general și cel particular.

În drept, susține reclamanta că, decizia contestata nu conține elementele sus menționate de motivare a actului administrativ, deoarece nu specifică expres care anume temei de refuz în acordarea dreptului solicitat, prevăzut de Lege, a fost pus la baza deciziei date, decizia conținând doar trimitere la dispozițiile art.art.31, 32 și 43 ale Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova. Din aceste considerente, invocă că decizia contestată nu este motivată corespunzător, din conținutul acesteia fiind necunoscute motivele ce au stat la baza emiterii acesteia, respectiv, este imposibil de determinat dacă aceasta decizie corespunde cerințelor regulii triplului test.

Solicită reclamanta *****, anularea deciziei nr.6977 din 13.10.2022, anularea răspunsului la cererea prealabilă emis de Ministerul Afacerilor Interne nr.44/22-386 din 26.01.2023, dispunerea acordării dreptului de ședere provizorie pentru alte cazuri cetățeanului Statului Liban, *****.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată acţiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ individual defavorabil – deciziei cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu cetățean străin nr.6977 din 13.10.2022 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – nr.44/22-386 din 26.01.2023, obligarea acordării dreptului de ședere provizorie pentru alte cazuri.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 14 mai 2024 (conform plicului anexat) *****, a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantei să fie admisă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art.232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 16 aprilie 2024, apelul fiind declarat la 14 mai 2024, la 24

iunie 2024 apelanta ***** prin intermediul avocatului Cojocaru Dorin a recepționat hotărârea motivată, iar la 16 iulie 2024 a depus motivarea apelului, astfel Colegiul constată că, apelul nemotivat și apelul motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a reiterat apelantul aceleași temeiuri de fapt și de drept ce au fost expuse în cererea de chemare în judecată din 17 februarie 2023, invocând suplimentar că instanţa la emiterea hotărîrii a concluzionat că apelantul nu a depus toate actele necesare în vederea obţinerii prelungirii permisului de şedere şi anume dovada veniturilor pe teritoriul Republicii Moldova, astfel vine cu critici la hotărârea instanţei or, consideră ca instanţa a dat o apreciere arbitrată probelor.

Făcând trimitere la art. 84^1 alin. (2) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, indică că, apelantul a prezentat dovada că la moment nu poate munci din motivul că întreţine copilul minor născut pe teritoriul Republicii Moldova.

Consideră apelantul că, decizia de refuz în acordarea dreptului de şedere este destul de vagă, făcând trimitere în context la Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 27 din 13.11.2020, prin care s-au declarat neconstituţionale mai multe norme din Legea privind regimul străinilor. Astfel că, în pofida faptului că Hotărârea Curţii s-a referit la norma privind declararea străinului persoană indezirabilă, din conţinutul ei în sinteză se desprinde rolul primordial ca străinului să-i fie adus clar la cunoştinţă motivele care stau la baza returnării de pe teritoriul RM, astfel evitându-se orice interpretare sau vag legislativ.

La 01 aprilie 2025 Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință asupra cererii de apel declarat de *****, solicitând respingerea apelului.

La 15 aprilie 2025 Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus referință prin care a solicitat respingerea apelului.

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantului *****, avocatul Cojocaru Dorin, a susținut cererea de apel, solicitând admiterea acestuia, în sensul declarat.

Reprezentantul intimatului Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Scaletchii Vasili nu a susținut cererea de apel, pledând pentru respingerea acesteia.

Reprezentantul intimatului Inspectoratul General pentru Migrație în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, deși a fost citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, iar astfel prin prisma dispozițiilor art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Colegiul a decis examinarea cauzei în lipsa intimatului.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.195 Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii – respinge apelul.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În corespundere cu prevederile art.221 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prevederile art.220 alin.(1) Cod administrativ, stabilesc că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93.

Din conținutul art.93 din Codul administrativ, se stabilește sarcina probațiunii, potrivit căreia, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanțele de fapt ale cauzei:

Completul specializat a stabilit că reclamanta ***** a deținut drept de ședere provizoriu pentru cetățeni străini pe teritoriul Republicii Moldova valabil până la 10.10.2022.

La 09.09.2022 reclamanta ***** a solicitat prelungirea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu cetățean străin în temeiul art.38 din Legea nr.200 din 16.07.2010 – acordarea și prelungirea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu străini care au drept de ședere în Republica Moldova.

Prin decizia nr. 6977 din 13.10.2022 Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, în temeiul art.art.38 alin. (1) lit. a), 38^1 lit. a), 48 Legea nr.200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, s-a refuzat reclamantei ***** dreptul de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova.

În dezacord cu decizia nr. 6977 din 13.10.2022 al Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, reclamanta ***** prin intermediul avocatului Cojocaru Dorin, a s-a adresat cu o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr.6977 din 13.10.2022, privind refuzul dreptului de ședere provizorie, cererea prealabilă fiind respinsă prin decizia Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.44/22-384 din 26.01.2023

Nefiind de acord cu decizia nr. 6977 din 13.10.2022, ***** s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că, actele administrative individuale – decizia nr. 6977 din 13.10.2022 al Biroului migrațiune și azil al MAI, precum și decizia Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.44/22-384 din 26.01.2023, constituie acte defavorabile reclamantei.

Iar din analiza actului administrativ contestate, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în obligare conform art.206 Cod administrativ.

Completul judiciar atestă că, ***** este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a depus acțiunea în termen, cu referire la cererea prealabilă fiind incidente dispozițiile art. 209 alin. (2) Cod administrativ, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare, motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care motive, acțiunea este admisibilă și pe cale de consecință se va purcede la examinarea pe fond a acesteia.

În temeiul art.31 alin. (2) lit. a) și c) Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, dreptul de şedere provizorie poate fi acordat pentru imigrare la muncă și pentru reîntregirea familiei.

Potrivit art. 38^1 Legea nr. 200 din 16.07.2010, (1) Străinii căsătoriţi cu cetăţeni ai Republicii Moldova pot obţine sau îşi pot prelungi dreptul de şedere provizorie. Cetăţeanul Republicii Moldova poate solicita autorităţii competente pentru străini reîntregirea familiei pentru:

a) soţ ori soţie;

b) partener – străinul necăsătorit care convieţuieşte cu cetăţeanul Republicii Moldova necăsătorit şi împreună cu care are cel puţin un copil;

c) copiii minori rezultaţi din căsătorie ori din afara căsătoriei, precum şi pentru cei adoptaţi de ambii soţi sau numai de unul dintre ei, pentru copiii încredinţaţi ambilor soţi ori numai unuia dintre ei prin decizia unei autorităţi

competente din statul de origine, cu condiţia ca aceşti copii să fie în mod efectiv în grija oricăruia dintre soţi;

d) copiii majori ai cetăţeanului Republicii Moldova sau ai soţului ori soţiei acestuia în cazul în care aceştia nu se pot întreţine singuri din motive medicale;

e) părinţii aflaţi la întreţinerea cetăţeanului Republicii Moldova sau a soţului ori soţiei acestuia;

f) persoanele asupra cărora este instituită tutela sau curatela.

(2) Cererea de acordare a dreptului de şedere va fi însoţită de:

a) documentele ce confirmă existenţa căsătoriei sau, după caz, a legăturii de rudenie;

b) copia de pe buletinul de identitate al cetăţeanului Republicii Moldova;

c) declaraţia solicitantului, autentificată notarial, din care să reiasă că membrii familiei sale vor locui împreună cu el;

d) consimţământul celuilalt titular al drepturilor părinteşti cu privire la reîntregirea familiei, după caz.

(3) Cererea de reîntregire a familiei se depune de către cetăţeanul Republicii Moldova personal şi se aprobă în următoarele condiţii:

a) căsătoria nu este una fictivă sau, după caz, există legătura de rudenie;

b) nu există poligamie.

(4) În cazul în care există dubii cu privire la încheierea căsătoriei sau legătura de rudenie, autoritatea competentă pentru străini poate solicita dovezi pentru stabilirea acesteia.

(5) Dreptul de şedere provizorie pentru reîntregirea familiei cu cetăţeni ai Republicii Moldova se prelungeşte individual, pentru fiecare membru de familie, pentru perioade de pînă la 5 ani.

În conformitate cu art. 33 Legea nr. 200 din 16.07.2010, autoritatea competentă pentru străini poate prelungi dreptul la şedere provizorie în Republica Moldova dacă:

a) străinul întruneşte în continuare condiţiile de intrare în Republica Moldova prevăzute la art.6 alin.(1) lit.a), b), c), e), f) şi g);

b) nu a intervenit, pe perioada şederii în Republica Moldova, vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării pe teritoriul Republicii Moldova prevăzute la art.8 alin.(1) lit.b), c), d), e), g), h), i), j), k) şi l);

c) străinul posedă document de călătorie valabil în perioada pentru care solicită prelungirea dreptului de şedere în Republica Moldova;

d) străinul solicită prelungirea dreptului de şedere în acelaşi scop pentru care i s-a acordat viza şi dreptul de şedere în al cărui temei se află pe teritoriul Republicii Moldova;

e) străinul a respectat anterior scopul pentru care i s-a aprobat şederea în Republica Moldova;

f) străinul face dovada spaţiului de locuit pe toată perioada pentru care solicită prelungirea dreptului de şedere provizorie în modul stabilit.

Potrivit art.38 alin.(6) Legea nr. 200 din 16.07.2010, dreptul de şedere provizorie pentru reîntregirea familiei se prelungeşte individual, pentru fiecare membru de familie, pe aceeaşi perioadă pentru care s-a acordat dreptul de şedere provizorie străinului care se află în Republica Moldova, la solicitarea acestuia şi la prezentarea dovezii de deţinere a mijloacelor de întreţinere la nivelul cel puţin al unui salariu mediu lunar pe economie pentru fiecare membru de familie.

Potrivit art. 84^1 alin. (2) Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova străinii aflaţi pe teritoriul Republicii Moldova sînt obligaţi să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare şi, după caz, dreptul de şedere pe teritoriul ţării, deasemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de şedere acordat.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin hotărârea din 16 aprilie 2024 a respins acțiunea în contencios administrativ al reclamantei *****.

Completul judiciar constată că, hotărîrea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

Instanța de apel a reținut că reclamanta ***** a solicitat prelungirea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu cetățean străin în temeiul art.38 din Legea nr.200 din 16.07.2010 – acordarea și prelungirea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu străini care au drept de ședere în Republica Moldova.

În procesul examinării cererii de prelungire a dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu cetățeanul străin, depusă la 09 septembrie 2022 de către reclamantă la Biroul migrație și azil, s-a stabilit că, cetățeana Statului Liban, ***** a intrat pe teritoriul Republicii Moldova împreună cu soțul său ***** în anul 2020 la invitația administrației companiei „Abou Nar” SRL în scopuri de afaceri.

În baza demersului companiei „Abou Nar” SRL, pe numele străinului *****, soțul reclamantei, a fost emisă Decizia BMA nr.3846 din 15 septembrie 2020 privind acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, lucrător imigrant, cu valabilitatea până la 14.09.2021.

Ulterior, la cererea străinului *****, la 20.10.2021, pe numele soției sale, *****, a fost emis permis de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu cetățeanul străin, valabil până la 20 octombrie 2022.

Pe perioada aflării pe teritoriul Republicii Moldova, la *****, reclamanta, ***** a născut un copil, *****, cetățean al Republicii Moldova.

După expirarea termenului de ședere a soțului reclamantei, compania „Abou Nar” SRL nu s-a mai adresat cu cerere/demers în vederea prelungirii dreptului de ședere pentru *****, iar ultimul nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova la expirarea dreptului de ședere acordat în scop de muncă.

După ce a rămas fără un loc de muncă pe teritoriul Republicii Moldova și fiind în imposibilitate de a-și prelungi dreptul de ședere pe teritoriul țării în scop de muncă, la cererea străinului, cetățeanului ***** i-a fost acordat drept de ședere provizorie în alte cazuri, valabil până la 10 octombrie 2022.

La expirarea valabilității permisului sus-menționat, la 09 septembrie 2022 cetățeanul *****, soțul reclamantei, din nou s-a adresat către Biroul migrație și azil al MAI cu o cerere prin care a solicitat prelungirea dreptului de ședere provizorie pentru alte cazuri pe teritoriul Republicii Moldova, pe un termen de cinci ani, motivând prezența copilului minor, cetățean al Republicii Moldova.

Cererea respectivă a fost examinată în cadrul ședinței din 12 octombrie 2022 de către membrii Comisiei pentru examinarea și soluționarea cazurilor prevăzute în Dispoziția BMA al MAI nr.27d din 07.06.2022.

În cadrul ședinței Comisia din cadrul autorității publice pârâte a identificat că, pe parcursul termenului acordat la 15 octombrie 2021 și până în prezent, ***** nu a întreprins nici o acțiune în vederea ulterioarei documentări cu permis de ședere provizorie într-un scop bine determinat pe teritoriul Republicii Moldova și nici nu s-a angajat în câmpul muncii, profitând doar de permisul de ședere acordat în alte cazuri.

Ținând cont de faptul că, soția sa, reclamanta *****, fiind și ea de origine străină, nu are un loc de muncă pe teritoriul Republicii Moldova, membrii Comisiei i-au înaintat reclamantului întrebarea privind sursa de existență, la care acesta a comunicat este ajutat de către părinți.

Astfel, Comisia a constatat că străinul nu își justifică scopul aflării pe teritoriul Republicii Moldova, nu a respectat scopul declarat anterior în vederea obținerii dreptului de ședere provizorie pe teritoriul Republicii Moldova, intenția acestuia fiind doar de a se pseudo-legaliza pe teritoriul Republicii Moldova.

Ca urmare, Comisia a decis respingerea cererii reclamantei și la 13 octombrie 2022, în temeiul art.art.31, 32 alin.(2) și art.43 din Legea nr.200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, Biroul migrație și azil a emis Decizia nr.6978 cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie pentru alte cazuri cetățeanul Republicii Liban, *****, fapt despre care cunoaște și soția sa, reclamanta *****.

Prin urmare, nefiind titular al dreptului de ședere provizorie pe teritoriul Republicii Moldova, în condițiile prevederilor art.38 alin.(1) din Legea nr.200/2010, cetățeanul Republicii Liban, *****, nu poate solicita autorității competente pentru străini reîntregirea familiei pentru soția sa, reclamanta *****,

fapt corect constatat de prima instanță, or, anterior permisul de ședere lui ***** i-a fost eliberat pe motivul încadrării acestuia în câmpul muncii la „Abou Nar” SRL.

În cadrul ședinței din 12 octombrie 2022 de către membrii Comisiei pentru examinarea și soluționarea cazurilor prevăzute în Dispoziția BMA al MAI nr.27d din 07.06.2022 s-a stabilit faptul că, soțul reclamantei, cetățeanul Republicii Liban, *****, nu este angajat în câmpul muncii și nu posedă mijloace de întreținere a familiei sale în cuantumul corespunzător, or contrariul nu a fost demonstrat.

Mai mult, a fost constatat și faptul că soțul reclamantei, cetățeanul Republicii Liban, *****, nu deține permis de ședere provizorie pe teritoriul Republicii Moldova și nici nu posedă mijloace de întreținere la nivelul cel puțin al unui salariu mediu lunar pe economie pentru fiecare membru de familie, după cum statuează prevederile art. 38 alin. (6) Legea nr. 200 din 16.07.2010.

Reieșind din aceste motive, a fost și emisă deciziei nr.6977 din 13 octombrie 2022 cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cetățenei Republicii Liban, *****.

În context, corect a statuat prima instanță că inaplicabilitatea prevederilor art.38[1] din Legea nr. Legea nr. 200 din 16.07.2010, care statuează modul de acordare și prelungire a dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu cetățeni ai Republicii Moldova, iar reieșind din art.38[1] alin.(1) lit.a) și b) se atestă faptul că chiar și în condițiile în care feciorul reclamantei, *****, este cetățean al Republicii Moldova, acest fapt nu reprezintă un temei pentru acordarea reclamantei ***** a dreptului de ședere pentru reîntregirea familiei, or legea stabilește cert și clar că reîntregirea familiei se poate realiza fie pentru soț, fie pentru partenerul cetăţeanului Republicii Moldova necăsătorit şi împreună cu care are cel puţin un copil, niciuna din aceste condiții nu este întrunită.

Potrivit art.43 alin.(2) al Legii nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, dreptul de ședere provizorie poate fi acordat sau prelungit și pentru alte activități decît cele prevăzute în prezentul capitol, care nu contravin legislației în vigoare a Republicii Moldova, dacă străinul prezintă dovezi ce justifică prezența sa pe teritoriul Republicii Moldova și dacă întrunește condițiile prevăzute la art.32 sau la art.33, după caz.

În această ordine de idei, careva documente justificative care să legitimeze șederea reclamantei ***** pe teritoriul Republicii Moldova nu au fost administrate, or scopul pentru care aceasta a obținut permisul de ședere anterior nu a fost respectat, dat fiind faptul că soțul acesteia deși a primit permis de ședere în scop de muncă, ulterior acesta nu a mai fost prelungit.

Corespunzător, reieșind din dispozițiile legale enunțate supra, raportat la circumstanțele cauzei, Completul specializat apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru prelungirea permisului de ședere al reclamantei *****, din motiv că ultimul

nu a justificat prin careva mijloace probatorii șederea acesteia în Republica Moldova.

Astfel, instanța de apel a constatat fără echivoc că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actului administrativ contestat – decizia Biroului Migrație și Azil al MAI nr. 6977 din 13.10.2022, precum și decizia Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.44/22-384 din 26.01.2023, iar temeiuri de anulare al acestora nu se atestă.

Instanța de apel notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă şi sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la proces.

Deasemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că, apelantul utilizînd calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărîrea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelantă sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de ***** şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de *****, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 aprilie 2024.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Cașcaval Andrei

Sîrbu Victoria